

AMC opent website zinseks.nl

Het AMC heeft gisteren de website *zinseks.nl* geopend, met de laatste wetenschappelijke inzichten over seksueel verlangen bij vrouwen. 'Geen zin' is de meest voorkomende seksuele klacht bij vrouwen: tien procent heeft er last van. De site adviseert hoe hiermee om te gaan en wil misverstanden weg nemen over (geen) zin in seks.

Oorzaak groepsgeweld ligt in stofje oxytocine

Geleerden van de UvA en Leiden hebben voor het eerst een neurobiologische oorzaak van conflicten tussen groepen gevonden. Oxytocine, een neuropeptide in de hersenen, zorgt ervoor dat mensen de eigen groep bevoornden en agressief zijn naar andere groepen. De stof gold tot nu toe juist als altruïsme-opwekkend. (SCIENCE)

Zebravink

Zebravink leert zingen zoals kind taal leert

Zebravinken leren hun liedje van hun vader en hun hersenen zijn daarbij actief tijdens het slapen, ontdekten Utrechtse biologen. Dit is een aanwijzing dat het leerproces lijkt op hoe kinderen leren spreken. Ook zij leren taal beter als ze daarbij een dutje kunnen doen. Hun hersenactiviteit lijkt hierbij op die van zebrafincken. (ROYAL SOCIETY)

Teun van de Keuken

van lastige pubers

een omgeving die hen begeleidt bij het maken van keuzes en afwegingen die zij zelf nog niet aankunnen.

Naast het vinden van een balans tussen korte- en langetermijnuitkomsten, is een van de belangrijkste uitdagingen voor adolescenten het vormen van sociale relaties. De hoeveelheid tijd die wordt doorgebracht met leeftijdsgenoten neemt toe en leeftijdsgenoten worden ook belangrijker.

Wanneer we aan een achtjarige vragen waarom hij vriendjes heeft, is het antwoord dat het leuk is samen te spelen. Het belangrijkste kenmerk van vriendschap is gezamenlijke activiteiten ondernemen, maar de vertrouwensfiguren zijn nog steeds de ouders.

Wanneer we een zeventienjarige ernaar vragen, is het antwoord gecompliceerder: een vriend is iemand die je moet kunnen vertrouwen, maar die je ook moet kunnen vergeven en helpen.

Het inzicht in de belangen van de

ander ontwikkelt zich langzaam en is pas bij het einde van de adolescentie op volwassenenniveau. In de vroege kindertijd, rond drie jaar, zijn kinderen alleen nog gericht op wat zij zelf uit een situatie halen,

In opgroeiende hersenen is nog geen ruimte voor rechtvaardigheid

maar al snel beginnen kinderen een gevoel voor rechtvaardigheid te ontwikkelen.

Dit gevoel voor rechtvaardigheid is nog niet compleet wederkerig. Kinderen van acht, negen jaar vinden dat anderen hen eerlijk moeten

behandelen, maar als zij zelf een grote buit krijgen, lopen ze daar nog graag mee weg. Zij zijn nog niet in staat zich te verplaatsen in het perspectief van de ander.

Gedurende de adolescentie groeit de vaardigheid dit perspectief aan te nemen. Dit gaat gepaard met de ontwikkeling van hersengebieden (zoals de *prefrontale cortex*), die belangrijk zijn voor het beheersen van de impuls direct te kiezen voor een opbrengst voor jezelf.

Ook ontwikkelen zich hersengebieden (zoals de *temporale-parietale cortex*) die belangrijk zijn voor het kunnen wisselen van perspectief, of het kunnen meevoelen met de ander.

Ten slotte zien we dat een hersengebied dat belangrijk is voor zelfgericht redeneren, in de vroege adolescentie (twaalf tot veertien jaar) veel sterker meespeelt dan bij oudere adolescenten (zestien tot achttien jaar) en volwassenen.

We kunnen dus vaststellen dat er

in de hersenontwikkeling een verschuiving is van zelfgericht redeneren naar op anderen gericht redeneren. Overigens zal bekend zijn dat niet alle volwassenen zich ontwikkelen tot individuen met oog voor de ander. Een interessante vraag voor de toekomst is hoe dit samenhangt met hun ontwikkeling in de adolescentie.

Wat levert al deze informatie ons nu op? Inzicht in de hersenprocessen van jongeren is belangrijk voor het begrip van wat het betekent adolescent te zijn.

Heeft de adolescentie de status teruggegeven van een unieke overgangsfase, waarin jongeren de ruimte krijgen zich te ontwikkelen en de wereld te verkennen. Voor een vakgebied dat zo jong is, zijn de stappen die gemaakt zijn enorm. Het is een misverstand dat we hersenscantechnieken kunnen gebruiken voor een betere 'labeling' of 'diagnose' van een individu.

Onze onderzoeken zijn gebaseerd op groepen, waarbij we de overeenkomsten in hersenactiviteit meten binnen een groep, bijvoorbeeld bij tienjarigen of late pubers.

We zijn op dit moment dus niet in staat met een hersenscan iets te zeggen over een individueel kind en dus ook niet over een studieadvies, of de mate van psychopathologie bij jongeren die delinquent gedrag vertonen.

Een van de grote uitdagingen voor de toekomst zal zijn jongeren langere tijd te volgen, en zo meer te leren over ontwikkelingstrajecten, in plaats van *snap shots* te maken van de ontwikkeling. Deze vragen staan hoog op onze agenda.

Dit is een bekorte versie van de rede *Emotionele stormen in de adolescentie* die Eveline Crone vandaag uitspreekt tijdens de UvA Universiteitsdag 2010. Crone is hoogleraar ontwikkelingspsychologie in Leiden; aan de Universiteit van Amsterdam is zij bijzonder hoogleraar neurocognitieve en affectieve ontwikkeling in de adolescentie.

Buikpijn

Ik heb het helemaal gehad. Ik weet niet hoe het met u is, maar de kloof tussen de politiek en in elk geval één burger – mijzelf – is nog nooit zo groot geweest.

Na weken van debatten, getwitter, opiniepeilingen, oneliners en herhalingen van oneliners in nog meer debatten, met voor- en nabeschouwingen door debatprofessionals en Huub Stapel, mocht de kiezer eindelijk spreken.

En wat heeft die kiezer gezegd? Geen idee. Een zesde van de kiezers was duidelijk: die wil ons land laten regeren door een *total freak* die de Turkse premier tijdens een stedentripje naar Londen voor *total freak* uitmaakte en die in ons eigen land een kopvoddentaks wil invoeren voor vrouwen en meisjes die een hoofddoekje willen dragen.

De opiniepeilers hadden dat niet verwacht. Geert Wilders kreeg de gordijntjesbonus: mensen die niet tegen Maurice de Hond en al die andere stemvoerspelers wilden zeggen dat ze PVV gingen stemmen, maar het toch deden. Goed dat we nu weten hoe een groot deel van de Nederlanders denkt.

Ooit stemde één op de drie Antwerpenaren op het Vlaams Blok.

Goed dat we nu weten hoe een groot deel van Nederland denkt

Als je daar kwam, vroeg je je onwillekeurig af: wie zou het zijn? Nu steunt tien procent van de Amsterdammers de PVV. Wie zijn dat? Met een onderzoekende, wantrouwende blik zal ik mijn stadsgenoten bekijken.

Toch komt mijn buikpijn niet door de PVV. Wat wil de beschafde meerderheid van ons land? Die vijf zesden? Niemand die het weet.

Niemand krijgt waarvoor hij gestemd heeft. Als je Wilders hebt gestemd vanwege de AOW, dan kom je nu al bedrogen uit. Nog voor er een informatierondje begonnen is, heeft Geert het breekpunt al geschraapt. Maar dat geldt voor alle partijen. Ze beloven van alles, maar in de coalitiebesprekingen worden harde beloftes boterzacht. Dat kan ook niet anders.

Maar nu de grootste partij maar 31 zetels heeft, wordt het steeds moeilijker goede coalities te vormen. De compromissen worden allengs wateriger.

Zou het niet fijn zijn af en toe de regering te krijgen die je echt wilt? Die kan doen wat ze belooft? Geef ons een tweepartijstelsel.